

Arrest

nr. 212 462 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 27 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine, afkomstig uit Nemyriv, een stadje van zo'n 12.000 inwoners in de provincie Vinnytsja, Oekraïne. U werd geboren op (...) en u woonde steeds in Nemyriv.

U begon in 2006 te werken voor het lokale bedrijf Nemiroff – een wodkaproducent – als systeemadministrator, terwijl u nog studeerde. In het jaar 2008 studeerde u af als ingenieur systeemtechniek en in 2009 huwde u met uw vrouw, K. A. (...) (O.V. (...)). Nadien woonde u samen met uw vrouw in hetzelfde appartementsblok als uw moeder in Nemyriv.

Op 19 maart 2014 werd het bedrijf waar u tewerkgesteld was als systeemadministrator – Nemiroff – aangevallen. De aanval werd geleid door de burgemeester van Nemyriv, Viktor Kachur, en aandeelhouders die het bedrijf wouden overnemen. U vluchtte met enkele van uw collega's weg naar een huis dat u bezat in Berezovka. U nam vervolgens nog dezelfde ontslag op advies van uw rechtstreekse baas bij het bedrijf Nemiroff. Op 21 maart 2014 werd u bij u thuis meegenomen door A. Ki. (...), één van de aandeelhouders die verantwoordelijk was voor de aanval en overname van het bedrijf Nemiroff. Hij nam u mee naar een bebost gebied vlakbij het bedrijf Nemiroff en vroeg u om terug bij het bedrijf aan de slag te gaan. Hij wou dat u de servers opnieuw werk klaar maakte. U wou dit echter niet doen omdat u ontslag had genomen en niets meer met het bedrijf te maken had. Hierop reageerde A. Ki. (...) boos en hij gaf u een paar dagen bedenktijd. Toen u thuis aankwam, vertelde u tegen uw vrouw dat jullie zouden moeten vertrekken uit Nemyriv. U ging vervolgens samen met uw vrouw naar het huis van uw schoonouders, Y. Yu. (...) (O.V. (...)) en Y. V. (...) (O.V. (...)). Tijdens uw verblijf bij uw schoonouders kreeg u berichten van uw familie dat er onbekende mensen waren langsgesproken bij u thuis in Nemyriv. Na een maand keerde u echter terug naar huis omdat u dacht dat de situatie gestabiliseerd was.

Later in het jaar 2014 werd u een paar keer opgeroepen voor het leger in het kader van een mobilisatie van reservisten, maar u ondertekende deze oproepingsbrieven niet. Uw schoonvader werd hetzelfde jaar tweemaal opgeroepen voor het leger. Hij kreeg zijn eerste convocatie in de lente van 2014. Uw schoonvader moest na deze convocatie echter niet bij het leger gaan omdat uit zijn medische controle was gebleken dat hij ongeschikt was. In de zomer van 2014 kreeg uw schoonvader een tweede oproepingsbrief. Hij ging met deze brief opnieuw naar het militaire commissariaat, waar ze hem een voorstel deden om vrijwillig in dienst te treden. Uw schoonvader weigerde dit omwille van zijn geloofsovertuiging en omwille van zijn gezondheidsproblemen. In de daaropvolgende jaren kreeg uw schoonvader bij elke mobilisatieronde telefoons van het militaire commissariaat waarbij ze hem vroegen om zich aan te sluiten bij het leger.

In de aanloop naar de lokale verkiezingen van 2016 zetten u en uw vrouw zich actief in voor de partij Ons Land of Onze Streek. Uw vrouw hield zich bezig met het maken van propagandamateriaal en het ontwerpen van verkiezingsfolders. U werkte voor de partij als computerspecialist. De kandidaat waarvoor u werkte, Lilia Litovchuk, een bekende lokale zakenvrouw, verloor de verkiezingen en werd tweede na de burgemeester Viktor Kachur. Na de verkiezingen werden u en uw vrouw actief bij een lokale anti-corruptie organisatie of burgerbeweging die Hromadske Aktiv heet en die eveneens onder leiding van Lilia Litovchuk stond. De organisatie, die 7 of 8 medewerkers telde, hield zich voornamelijk bezig met het achterhalen van de corrupte en criminele activiteiten van de burgemeester Viktor Kachur. In januari 2017 moest uw vrouw een fotoreportage maken voor de laatstejaars van een school. Toen uw vrouw op die school aankwam, werd ze uitgenodigd voor een gesprek met de directrice die een voorstander was van de burgemeester Viktor Kachur. De directrice raadde uw vrouw aan om te stoppen met haar politieke activiteiten omdat het anders slecht met haar zou aflopen. Uw vrouw werd onwel door deze bedreigingen en u ging haar ophalen. De weken na dit incident verkeerde uw vrouw in een slechte gezondheidstoestand.

Op 20 april 2017 kwamen twee jongemannen bij uw schoonvader thuis langs. Ze zeiden dat ze op zoek waren naar u. Toen uw schoonvader hen niet wou binnenlaten, duwden ze hem. Uw schoonvader viel en brak hierbij zijn sleutelbeen. Daarna vertrokken ze opnieuw.

Een dag later, op 21 april 2017, kwam u terug van de kerk met uw vrouw en uw moeder. Nadat u alleen de auto ging wegzetten, keerde u terug naar het appartement. U werd dicht bij de ingang van uw appartement belaagd door twee jongemannen. Ze zeiden dat u moest ophouden met uw politieke activiteiten en u dat naar het militaire commissariaat moest komen. U kreeg toen een slag op uw hoofd en viel neer. Toen u terug bij bewustzijn was, ging u naar binnen en liet u een dokter komen.

In de zomer van 2017 kreeg u nog drie oproepingsbrieven in het kader van de mobilisatie. U ontving deze brieven op het werk en ondertekende deze voor ontvangst. U nam wel ontslag op uw werkplaatsen – u werkte in die periode achtereenvolgens voor de bedrijven Organics en Barlinek – naar aanleiding van deze brieven.

Op 16 augustus 2017, tijdens het verjaardagsfeest van uw schoonmoeder, hoorde u een auto claxonneren. U ging naar buiten en u zag opnieuw dezelfde jongens die u eerder dat jaar in elkaar hadden geslagen. Ze bedreigden u en vroegen u om naar het militaire commissariaat te komen. U zei dat ze u en uw familie met rust moesten laten. Hierop sloegen ze u met een langwerpige ijzeren voorwerp. U was even van slag en keerde toen terug naar binnen. Het feest werd omwille hiervan beëindigd en u ging met uw vrouw en uw moeder naar het ziekenhuis.

Op 25 augustus 2017 verliet u samen met vrouw, uw gezin en uw schoonouders Oekraïne en reisde u met het vliegtuig naar België. Na uw aankomst, diende u hier samen met uw vrouw en schoonfamilie een verzoek in om internationale bescherming op 18 september 2017.

Uw schoonbroer, Y. Y. (...) (O.V. (...)), vertrok samen met zijn vrouw, Y. O (...) (O.V. (...)), uit Oekraïne op 5 september 2017. Hij diende in België een verzoek in om internationale bescherming op 9 september 2017. Uw schoonbroer zou Oekraïne verlaten hebben nadat hij verschillende bedreigingen en aanvallen te verduren had gekregen omwille van de politieke activiteiten die hij had uitgevoerd voor de Partij van de Regio's. De directeur van de school waar hij vroeger tewerkgesteld was – en die voorstander was van de partij de Rechtse Sector – zou hiervoor verantwoordelijk zijn.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw reispaspoort, uw huwelijksakte, uw binnenlands reispaspoort, het reispaspoort en binnenlands reispaspoort van uw vrouw, een medisch attest uit België, medische attesten uit Oekraïne van u en uw vrouw, 3 kopieën van oproepingsbrieven die u in 2017 ontvangen had, een CD-rom met daarop video-opnames van de aanval op het bedrijf Nemiroff, uw werkboekje, selfies van u en uw vrouw op het hoofkwartier van de verkiezingen van de partij Ons Land en bewijzen van het photoshopwerk dat uw vrouw deed voor de partij; attesten met betrekking tot de medische toestand van uw vrouw, het laatste diploma van u en uw vrouw, bewijzen van het werk dat uw vrouw voor de partij deed (verkiezingsfolders), attesten die bewijzen dat u tot de kerk van de 7dedagsadventisten behoort, artikels over de aanval op het Nemiroff bedrijf en screenshots van camerabeelden van deze aanval, boarding passes van het vliegtuig en een bewijs van uw hotel boeking in Brussel, en een psychologisch attest van uw vrouw in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u en uw familie bij een terugkeer naar Oekraïne zullen vervolgd worden door de burgemeester van het stadje Nemyriv, Viktor Kachur. U vreest dit omdat u en uw vrouw sinds eind 2016 politiek actief waren voor de kandidaat-burgemeester, Lilia Litovchuk die tot de partij Ons Land behoorde en de belangrijkste tegenstander was van Viktor Kachur in Nemyriv. Voorts waren u en uw vrouw actief voor een anti-corruptie organisatie 'Hromadske Aktiv' – onder leiding van Lilia Litovchuk – die onderzoek deed naar de corrupte en criminele activiteiten van Viktor Kachur. Jullie hadden een facebookpagina en gaven informatie aan een journalist die publiceerde in een lokale krant. Daarnaast was u werkzaam geweest bij het bedrijf Nemiroff dat in 2014 onder meer door Viktor Kachur werd overgenomen. U weigerde echter mee te werken na deze overname waardoor u ook omwille hiervan vreesde geïsoleerd te worden door de burgemeester. Voorts vreesde u gemobiliseerd te worden voor het leger. U ondertekende drie oproepingsbrieven in het kader van de mobilisatie van reservisten en u verdenkt de burgemeester ervan dat hij verantwoordelijk is voor deze oproepingsbrieven. U en uw familie zouden omwille van bovenstaande redenen reeds verschillende bedreigingen en aanvallen te verduren gekregen hebben.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielrelaas ongelooftwaardig is.

Vooreerst is het bijzonder opmerkelijk dat men u en uw vrouw omwille van uw politieke activiteiten voor de lokale afdeling van de partij Ons Land en de organisatie Hromadske Aktiv in het stadje Nemyriv op dergelijke extreme wijze zou bedreigen aangezien u en uw vrouw slechts een beperkte rol bij deze organisaties speelden. U en uw vrouw waren immers zelf geen kandidaten bij de lokale verkiezingen in 2016 en zowel u als uw vrouw maakten geen deel uit van het landelijke of lokale bestuur van de partij Ons Land. U werkte er immers enkel als computeranalist en analyseerde tijdens de verkiezingsnacht de informatie (CGVS, pg. 9). Uw vrouw maakte dan weer de reclamefolders en foto's van alle kandidaten (CGVS, pg. 10 & CGVS vrouw, pg. 5). De lokale leiding van de partij was echter in handen van Lilia Litovchuk en Dima Shtoyka (CGVS, pg. 9, CGVS vrouw, pg. 6). Voorts waren jullie actief voor de organisatie Hromadske Aktiv die eveneens werd geleid door Lilia Litovchuk. Uw werk en het werk van uw vrouw bleef er eveneens beperkt tot computeranalyse en design van folders en 'agitatiemateriaal' (CGVS, pg. 11 & CGVS vrouw, pg. 6). U verklaarde hierbij bovendien dat de artikels die door deze organisatie werden uitgebracht, niet gepubliceerd werden door de organisatie maar door een journaliste waarvan u de naam niet kende (CGVS, pg. 11). Daarnaast is het opvallend dat de belangrijkste personen binnen uw lokale partij en organisatie weinig tot geen problemen kenden. Uw vrouw stelde immers dat Lilia Litovchuk en Dima Shtoyka nog in Nemyriv waren (CGVS vrouw, pg. 6). Gevraagd naar eventuele problemen die andere leden zouden gekend hebben, verklaarde uw vrouw enkel dat Dima Shtoyka even naar Kiev vertrok, maar dat de burgemeester niet veel druk op hem kon

uitoefenen omdat zijn ouders 'hoger stonden' dan de burgemeester (CGVS vrouw, pg. 12). Uw vrouw verklaarde hierbij dat men makkelijker druk op u kon uitoefenen omdat u een zwakke schakel was (CGVS vrouw, pg. 12). Overigens blijkt nergens uit de verklaringen van u of uw vrouw dat andere leden van de lokale partij of de organisatie waarin u actief was dergelijke ernstige problemen zouden hebben gekend met de burgemeester. Toen uw vrouw tot tweemaal toe werd gevraagd naar andere leden van de partij of organisatie die problemen hadden gekend, gaf uw vrouw enkel het voorbeeld van Dima. Indien andere leden van de partij of organisatie effectief problemen zouden hebben gekend, kan worden verwacht dat u of uw vrouw dit zouden hebben aangegeven, quod non in casu. Het feit dat jullie geen melding maakten van problemen voor andere leden, maakt het des te vreemder dat jullie wel op dergelijke manier zou zijn behandeld.

In het licht van bovenstaande vaststellingen, namelijk dat u en uw vrouw geen kandidaten waren bij de verkiezingen, dat u en uw vrouw geen leidinggevende functie binnen het lokale of landelijke bestuur van de partij hadden, het werk dat u voor de lokale afdeling van de partij Ons Land en voor de organisatie Hromadske Aktiv deed enkel op de achtergrond was en de artikels van die anti-corruptie organisatie niet door u of uw vrouw werden geschreven maar door een journalist of journaliste, is het weinig aannemelijk dat de corrupte burgemeester Viktor Kachur u en uw man in het op dergelijke wijze vizier zou nemen en veelvuldig zou bedreigen, terwijl de leiders van de lokale afdeling van de partij, de directe tegenstrevers van de burgemeester, eigenlijk ongemoeid werden gelaten. Dit relativeert ook uw verklaringen over de macht die de burgemeester zou hebben gehad. U beweerde immers dat de burgemeester in staat was om u te laten oproepen door het militair commissariaat in het kader van een mobilisatie om er vervolgens voor te zorgen dat u aan het front zou worden uitgeschakeld (cf. infra); een al-bij-al omslachtige manier om iemand uit de weg te ruimen waarbij een beroep moet worden gedaan op tussenpersonen of connecties bij het militair commissariaat of hogere autoriteiten. Gelet op het feit dat u geen spilfiguur of drijvende kracht achter de lokale oppositie tegen zijn bewind was, lijkt het weinig aannemelijk dat de burgemeester zoveel moeite zou doen om u op een dergelijke omslachtige manier te proberen uitschakelen, terwijl anderen, de leiders van de lokale partij of andere medewerkers, ongemoeid zouden worden gelaten.

Daarnaast kan er omwille van onderstaande pertinente vaststellingen geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne opgeroepen zou geweest zijn; oproepingen die volgens u in opdracht werden uitgevoerd van de burgemeester Viktor Kachur en die rechtstreeks het gevolg zouden zijn van de politieke activiteiten van u en uw vrouw tegen de burgemeester. U stelde immers dat men u wou mobiliseren om u te kunnen doden én dat de jongens die u wouden doden ingehuurd waren door de burgemeester (CGVS, pg. 24). Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus. OEKRAÏNE. Toestand van het gewapende conflict in het oosten na de akkoorden van Minsk II. Cedoca. 20 mei 2016), dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne aanzienlijk geëvolueerd zijn sinds het begin van de vijandelijkheden in de lente van 2014. De vredesakkoorden van Minsk (Minsk II) van 12 februari 2015 voorzagen in een volledig staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens aan beide kanten en de oprichting van een bufferzone. Volgens verschillende bronnen leidden de akkoorden van Minsk sinds eind 2015, begin 2016 tot een aanzienlijke vermindering van de vijandelijkheden in het oosten van Oekraïne. Hoewel er nog sporadische incidenten, lokaal en op zichzelf staand, plaatsvinden, kunnen we over het algemeen spreken over een aanzienlijke de-escalatie van het conflict. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, had deze veranderende context ook gevolgen voor het beleid van de Oekraïense regering met betrekking tot de (gedeeltelijke) mobilisatie van de reservisten ter versterking van de Oekraïense gewapende troepen (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot half 2015 vonden er zes mobilisatiegolven plaats, waarvan de laatste eindigde in augustus 2015. In maart 2016 begon de demobilisatie van de rekruten van de vierde golf. In verband met een eventuele nieuwe mobilisatiegolf verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat er in 2016 eventueel een nieuwe mobilisatie zou kunnen worden georganiseerd maar dat de mobilisatie zich dan zou beperken tot één golf. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 meldden dat een nieuwe mobilisatiegolf van ongeveer 5.000 tot 10.000 reservisten "in voorbereiding was", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat de nieuwe mobilisatiegolf voor onbepaalde duur was "uitgesteld", hoofdzakelijk wegens een aanzienlijke stijging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger bij de gewapende troepen aanmeldde. Sinds het begin van het jaar zouden 20.000 personen zich hebben ingeschreven om bij het leger te gaan, omdat ze werden aangetrokken door hogere salarissen. Poroshenko verwees naar de voordelen voor de soldaten die onder contract worden aangeworven. De Oekraïense autoriteiten drukten ook herhaaldelijk de wens uit, het leger te professionaliseren en de mobilisatie alleen als "reserve" in geval van nood te gebruiken. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij "afziet van de volgende mobilisatie".

Uit de voormelde informatie blijkt nog dat de dienstweigeraars niet naar het leger worden gezonden in het kader van de mobilisatie, aangezien deze al sinds lang afgelopen is.

Tevens dient te worden opgemerkt dat de oproepingsbrieven die u vermeldde en voorlegde dateren van de zomer van 2017. U zou deze brieven op het werk gekregen hebben en ondertekend hebben voor ontvangst (CGVS, pg. 17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018) blijkt echter dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015. Het feit dat de oproepingsbrieven die u in het kader van de mobilisatie zou ontvangen hebben, dateren van na de laatste mobilisatieronde en dus in tegenspraak zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, doet ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze brieven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Oekraïne gekenmerkt wordt door een hoge graad van corruptie – in de ranking van Transparency International staat Oekraïne op een 130ste plaats van 180 landen, en behaalt ze een score van 30 op een schaal waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor niet-corrupt – wat verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten.

Los van het feit dat uit informatie blijkt dat de mobilisatiecampagnes in 2015 werden beëindigd, wat het bijzonder onaannemelijk maakt dat u in 2017 nog officiële oproepingen zou hebben gekregen voor mobilisatie, zijn er nog verschillende andere elementen die de geloofwaardigheid van uw verhaal over de oproepingen die u zowel voor als tijdens 2017 zou hebben gekregen ondermijnen.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de mogelijkheden om zich te verzetten tegen deze mobilisatie niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelde immers dat het niet mogelijk was om een uitzondering of vrijstelling voor mobilisatie te verkrijgen (CGVS, pg. 17). U verklaarde hierbij bovendien dat u niet geprobeerd had om deze mobilisatie aan te vechten (CGVS, pg. 18). U verklaarde daarnaast dat u het niet aangevochten had omdat u wist dat het niet mogelijk was. U beweerde zelfs dat het niet mogelijk was om een uitzondering te verkrijgen op basis van uw geloofsovertuiging (CGVS, pg. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat er over het algemeen vrijstellingen werden toegekend aan gewetensbezwaarden om religieuze redenen in het kader van de mobilisatie. Het is bovendien aannemelijk dat u dergelijke vrijstelling zou kunnen verkrijgen aangezien u over een attest van een kerk beschikt – 7dedagsadventisten – die op een door de staat goedgekeurde lijst van religieuze gemeenschappen staat die het dragen van wapens verbiedt. Indien u werkelijk zou zijn opgeroepen om te worden gemobiliseerd in het leger en indien deze problematiek omwille van uw problemen met de burgemeester effectief als een zwaard van Damocles boven uw hoofd hing, is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten dat u omwille van uw religie een vrijstelling zou kunnen bekomen, wat het plan van de burgemeester om u te laten oproepen en aan het front uit de weg te laten ruimen zou dwarsbomen.

Het is verder opmerkelijk dat uw familie zeer vage verklaringen aflegde over de oproepingsbrieven die u voor 2017 zou gekregen hebben. U stelde immers dat u één keer in 2014 zo'n convocatie ontvangen had, maar het toen niet zo streng was (CGVS, pg. 17). Toen aan uw vrouw gevraagd werd hoeveel convocaties u gekregen had in 2014, verklaarde ze dat ze dit niet wist (CGVS, pg. 9). Er werd vervolgens aan uw vrouw gevraagd of ze wist of u convocaties had gekregen in 2015, ook hierop bleef ze het antwoord schuldig en verklaarde ze het niet te weten (CGVS vrouw, pg. 11). Daarnaast bleek ook uw schoonvader niet op de hoogte te zijn van de convocatiebrieven die u ontvangen zou hebben voor 2017. Uw schoonvader verklaarde immers niet te weten of u voor 2017 oproepingsbrieven had gekregen (CGVS schoonvader, pg. 12). Dergelijke vage verklaringen over de convocatiebrieven die u voor 2017 al of niet zou ontvangen hebben, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne.

De opeenstapeling van bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de convocatiebrieven die u zou ontvangen hebben, nl. dat uw oproepingsbrieven dateren van na de laatste mobilisatieronde en dus tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, dat uw verklaringen over de mogelijkheden om zich te verzetten tegen de mobilisatie en om een uitzondering of vrijstelling te verkrijgen voor deze mobilisatie tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt; en het feit dat verschillende van uw familieleden zeer vage verklaringen aflegden over de oproepingsbrieven die u voor 2017 zou gekregen – wat weinig aannemelijk is gelet op het ingrijpende karakter van dergelijke brieven – maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne.

Nogmaals dient te worden opgemerkt dat u deze oproepingen of mobilisatiepogingen expliciet verbond met de bedreigingen die u zou gekregen hebben omwille van uw politieke activiteiten. U stelde immers dat de personen die u op 20 april 2017 bedreigden zeiden dat u moest stoppen met uw politieke activiteiten en u zich moest aanmelden bij het militaire commissariaat (CGVS, pg. 21). Zo vermeldde u dat de personen die u op 16 augustus 2017 sloegen, ingehuurd waren door de burgemeester en de opdracht hadden om u naar het leger te laten gaan (CGVS, pg. 24). Het feit dat u dergelijke ongeloofwaardige mobilisatiepogingen rechtstreeks verbindt met de bedreigingen die u zou gekregen

hebben in 2017 omwille van uw politieke activiteiten, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u en uw familie zouden gekregen hebben omwille van de politieke activiteiten van u en uw vrouw.

Zelfs indien u in het verleden effectief werd opgeroepen in het kader van een mobilisatie – een bewering waaraan zoals gezegd weinig geloof kan worden gehecht – betekent dit bovendien geenszins dat u momenteel bij terugkeer naar Oekraïne effectief riskeert om alsnog gemobiliseerd te worden of vervolgd te worden door de autoriteiten omwille van weigering van mobilisatie in het verleden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat een advocaat en vertegenwoordiger van het Ukraine Helsinki Human Rights Union het volgende verklaarde: “De dienstweigeraars worden niet meer naar het leger gezonden in het kader van de mobilisatie, aangezien die sinds lang afgelopen is. Dat is duidelijk! Volgens mijn ervaring worden niet alle dienstweigeraars gerechtelijk vervolgd. Verre van. Goed de helft van hen is naar huis teruggekeerd en leeft rustig zonder lastig gevallen te worden door de autoriteiten.” (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018, p. 11).

Voorts bevatten de verklaringen die u en uw familie aflegden over de incidenten die u en uw familie in het laatste jaar voor uw vertrek zouden meegemaakt hebben verschillende inconsistenties.

Zo bleken de verklaringen die u, uw vrouw en uw schoonmoeder aflegden over uw ziekenhuisbezoek op 16 augustus 2017 naar aanleiding van de aanval die u die dag meemaakte bij het huis van uw schoonouders, inconsistent te zijn met de verklaringen die uw schoonvader hierover aflegde. U, uw vrouw en uw schoonmoeder stelden immers tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u na het incident bij uw schoonouders naar het ziekenhuis ging in Nemyriv (CGVS, pg. 24; CGVS vrouw, pg. 17 & CGVS schoonmoeder, pg. 15). Uw schoonvader verklaarde daarentegen dat hij niet wist of u na die aanval naar het ziekenhuis ging. Hij zei dat hij dacht dat u niet naar het ziekenhuis was geweest (CGVS schoonvader, pg. 23). Dergelijke inconsistente verklaringen met betrekking tot uw ziekenhuisbezoek is opmerkelijk aangezien uw schoonmoeder verklaarde dat ze een dag na het incident samen met uw schoonvader bij u op bezoek kwam en uw vrouw op dat moment uw schoonmoeder en schoonvader inlichtte over uw ziekenhuisbezoek (CGVS schoonmoeder, pg. 15 & 16). Toen uw schoonmoeder hiermee werd geconfronteerd vertelde ze dat ze niet wist hoe het kwam en uw schoonvader zich niet alles zou kunnen herinneren of dergelijke details zou kunnen onthouden (CGVS schoonmoeder, pg. 16). Dergelijke uitleg volstaat niet aangezien er bezwaarlijk kan worden gesteld dat uw ziekenhuisbezoek na dergelijke brutale aanval een detail uit uw relaas betrof. Bovendien kan er redelijkerwijze van uw schoonvader verwacht worden dat hij zich uw ziekenhuisbezoek herinnert aangezien het volgens de verklaringen van uw schoonmoeder zijn dochter was die hem hierover inlichtte. Het feit dat de verklaringen van uw schoonmoeder, uzelf en uw vrouw over uw ziekenhuisbezoek na het laatste incident dat de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Oekraïne niet overeenstemmen met de verklaringen hierover van uw schoonvader, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de problemen die u en uw familie in Oekraïne zouden gekend hebben omwille van uw politieke activiteiten voor de partij Ons Land en de organisatie Hromadske Aktiv.

Tevens legden u en uw vrouw inconsistente verklaringen af over het moment waarop u ingelicht werd over de aanval op uw schoonvader die op 20 april 2017 plaatsvond en waarbij men op zoek was naar u. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u immers dat uw schoonvader op 20 april 2017 werd aangevallen en hierbij zijn sleutelbeen brak. U zei voorts dat u hiervan pas ‘de volgende dag’ op de hoogte werd gebracht door uw vrouw (CGVS, pg. 21). Uw vrouw verklaarde echter dat uw schoonvader naar het ziekenhuis werd gebracht én u en uw vrouw nog diezelfde dag op bezoek gingen bij uw schoonvader (CGVS vrouw, pg. 14). U voegde op 19 mei 2018 opmerkingen toe aan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en u stelde dat u had gezegd dat u hiervan op de hoogte werd gesteld op 20 april 2017 en niet had verklaard dat het ‘de volgende dag’ was. Dergelijke verschuiving is echter niet afdoende aangezien er een groot contrast is tussen de bewoording ‘de volgende dag’, zoals vertaald door de tolk en genoteerd in het verslag van het persoonlijk onderhoud, en ‘20 april 2017’. Het lijkt immers – gelet op het grote contrast tussen deze bewoordingen – zeer weinig waarschijnlijk dat de tolk in deze fout zou gemaakt hebben bij de vertaling van uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Deze post factum correctie kan dus niet gezien worden als een verschuiving voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Bovendien gaf u ook verder tijdens het gehoor op geen enkele wijze aan dat u nog bij uw schoonvader op ziekenhuisbezoek was geweest. Er werd u immers gevraagd of uw schoonvader naar het ziekenhuis was geweest en u verklaarde toen dat hij naar het ziekenhuis was geweest, een verband kreeg maar niet werd opgenomen. U gaf hierbij echter op geen enkele wijze aan dat u zelf naar het ziekenhuis was gegaan om hem te bezoeken (CGVS, pg. 22). Het feit dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen aflegden over het moment waarop u werd ingelicht over de aanval op uw schoonvader, het eerste incident waarbij geweld werd gebruikt tegen iemand van uw familie door de handlangers van de burgemeester, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Er kan immers redelijkerwijze van uit worden gegaan dat u en uw vrouw hierover eenduidige

verklaringen afleggen, aangezien de problemen die uw schoonvader die dag moest doorstaan volgens uw verklaringen het rechtstreekse gevolg waren van de politieke activiteiten van u en uw vrouw. Ten slotte waren de gedragingen van u en uw familie in 2017 weinig aannemelijk gelet op de ernst van de feiten die u en uw familie in die periode ondergaan zouden hebben. Zo is het opmerkelijk dat u, uw vrouw en uw schoonouders in juni 2017 – dus nadat jullie al een reeks ernstige feiten hadden meegemaakt (u en uw schoonvader zouden toen reeds fysiek belaagd zijn geweest door handlangers van de burgemeester en u zou reeds meerdere convocaties voor mobilisatie hebben ontvangen, volgens u onderdeel van een complot om u uit de weg te ruimen) – volgens de verklaringen van uw schoonmoeder een winkeluistapje van enkele dagen maakten naar Polen en jullie vervolgens terugkeerden naar de plek in Oekraïne waar u reeds op ernstige wijze bedreigd geweest was (CGVS schoonmoeder, pg. 16). Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat wanneer u reeds dergelijke ernstige feiten hebt meegemaakt u zulke plezierreisjes niet zou maken én vooral niet zou terugkeren naar de plek waar u ernstige bedreigingen ondergaan had en waar uw leven volgens uw eigen verklaringen in gevaar zou zijn. Het feit dat u uit Polen terugkeerde en het gedrag van u en uw familie niet in overeenstemming is met de ernst van de feiten die u en uw familie ondergaan zouden hebben, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw reispaspoort, uw huwelijksakte, uw binnenlands reispaspoort, het reispaspoort en binnenlands reispaspoort van uw vrouw en het laatste diploma van u en uw vrouw, bevestigen enkel uw identiteit, beroep en herkomst uit Nemyriv, Oekraïne die in deze beslissing niet worden betwist. Het medische attest uit België dat u voorlegde verwijst enkel naar een pijnklacht waardoor u in december 2017 niet lang kon reizen. Deze medische problemen worden niet in twijfel getrokken. Wat betreft de medische attesten van u en uw vrouw uit Oekraïne dient te worden opgemerkt dat dergelijk attesten op geen enkele wijze kunnen verduidelijken op welke wijze u en uw vrouw de hierin besproken verwondingen en littekens in het verleden opliepen. Een medisch attest kan echter geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Dit attest vormt dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen. Wat betreft de attesten van uw vrouw uit Oekraïne die verwijzen naar haar ernstige medische problemen dient te worden opgemerkt dat deze medische problemen van uw vrouw niet in twijfel worden getrokken. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van haar gezondheidstoestand, dient hier wel te worden opgemerkt dat de aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tevens legde u een psychologisch attest voor van uw vrouw in België omtrent haar precaire psychische toestand. Er moet worden beklemtoond dat een psycholoog weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het psychologische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerdte vervolgingsfeiten.

Voorts legde u een CD-rom voor met daarop, uw werkboekje, selfies van u en uw vrouw op het hoofkwartier van de verkiezingen van de partij Ons Land, en bewijzen van het photoshopwerk dat uw vrouw deed voor de partij (CGVS, pg. 3 & 4). Daarnaast legde u bewijzen – verkiezingsfolders – neer van het werk dat u en uw vrouw voor de partij Ons Land deden. Deze feiten uw werkhistoriek, en het feit dat u en uw vrouw werkzaam waren voor de partij Ons Land, worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Er dient echter nogmaals te worden benadrukt dat uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad omwille van het politiek engagement van u en uw vrouw niet geloofwaardig werden bevonden.

Verder legde u attesten voor waaruit blijkt dat u en uw vrouw behoren tot de kerk van de 7dedagsadventisten. Er wordt op een enkele wijze in twijfel getrokken dat u en uw familie lid zijn van deze kerk.

Voorts legde u een artikel voor over de aanval op het bedrijf Nemiroff en legde u ook screenshots voor van camerabeelden van deze aanval en video-opnames van de aanval. Deze feiten worden door het

CGVS niet betwist. Het loutere feit dat u in dit bedrijf werkte tot op het moment dat het werk overgenomen door onder andere de burgemeester van Nemryiv kan echter niet aantonen dat u achteraf, nadat u in 2014 ontslag had genomen, nog problemen zou hebben gekend omwille van deze gebeurtenissen.

Ten slotte legde u boarding passes voor en een boekingsbewijs van een hotel in Brussel. Uw reis naar België en verblijf in Brussel worden niet in twijfel getrokken in deze beslissing.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Oekraïne in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Nemyriv (provincie Vinnytsja) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

Ten slotte, dient te worden vermeld dat het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw schoonbroer, de vrouw uw schoonbroer, uw schoonvader en schoonmoeder overging tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Er werd een kopie van deze beslissingen toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift haar asielmotieven herhaalt, stelt dat zij volhardt in haar asielaanvraag en onderstreept dat zij “*talrijke feitelijke bewijzen voor(legt)*”, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van het asielaanvraag niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.5.1. Verder betoogt verzoekende partij dat de politieke situatie in het huidige Oekraïne nog zeer instabiel en risicovol is en dat er nog steeds “*verscheidene zeer serieuze problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen*”. Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de stelling van verwerende partij dat het conflict in het Oosten van Oekraïne sterk positief is geëvolueerd en merkt op dat zij “*later meer info (zal) toevoegen dat de beweerde vrede in realiteit niet tot stand komt*”. Waar in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de beweringen van president Poroshenko d.d. 16 april 2016 dat de nieuwe mobilisatie in Oekraïne is uitgesteld, voert verzoekende partij aan dat dit in contrast staat met de realiteit. Verzoekende partij voegt in dit verband verschillende internetartikelen als bijlage bij haar verzoekschrift (bijlagen 5-8). Tevens betwist verzoekende partij de stelling van verwerende partij dat mensen die minder dan drie oproepingsbrieven krijgen enkel maar een administratieve boete riskeren en duidt zij erop dat zij “*de bewijze daarvan later (zal) opsturen*”. Verder betoogt verzoekende partij dat “*de verklaring van “een advocaat en vertegenwoordiger van een Ukraine Helsinki Human Rights Union” dat “Volgens zijn ervaring worden niet alle dienstweigeraars gerechtelijk vervolgd”*” beweringen betreffen “*die op niets zijn gebaseerd*” en “*tevens betwist (worden) in vele andere dossiers*”. Voorts stelt

verzoekende partij dat “(h)et feit dat de inhoud van de door verzoeker neergelegde artikelen niet strookt met de informatie van Cedoka (...) niet (betekent) dat de inhoud van die artikelen niet correct is” en benadrukt zij dat “(a)lle voorgelegde artikels op ware gegevens gebaseerd (zijn)”.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog beperkt tot het louter opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder *in concreto* aan te tonen dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande steunt niet correct en/of niet langer actueel is. Zij beperkt zich dan ook tot blote beweringen. Wat betreft de verschillende internetartikelen die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 5-8), stelt de Raad vast dat desbetreffende stukken niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe deze documenten niet in overweging. Waar zij gewag maakt van bepaalde informatie die zij later nog zou bijbrengen, dient te worden vastgesteld dat haar schoonvader in zijn dossier ter terechtzitting een artikel neerlegt “over een verborgen mobilisatie in Oekraïne”, een artikel “over detentie van 8 jonge mannen in Oekraïne”, een artikel “over de politieke vervolging van oppositie in Oekraïne”, een artikel “over Rechtse Sector” en supplementaire integratiebewijzen van familieleden, eraan toevoegende dat deze stukken tevens relevant zijn voor andere familieleden. Vooreerst dient de Raad erop te wijzen dat bewijzen van integratie in België niet dienend zijn bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekende partij en haar familie. Verder stelt de Raad vast dat de artikels over de verborgen mobilisatie, over de detentie en over de Rechtse Sector geen enkele tijdsvermelding bevatten zodat de Raad niet kan vaststellen over welke periode deze artikels handelen, hoe recent deze zijn en of zij andersluidend zijn dan de informatie – waarvan sommige dateert van 2018 – waarop verwerende partij zich steunt. Dergelijke artikels zijn dan ook niet dienend. Met betrekking tot het artikel “over de politieke vervolging van oppositie in Oekraïne” – dat een verslagperiode aanduidt van januari 2014 tot oktober 2016 – stelt de Raad vast dat dit een neerslag van maatschappelijke kritiek betreft uitgaande van de Oekraïense oppositie en oordeelt hij dat kritiek van de Oekraïense “fractie van het OPPOSITIE BLOK” niet als objectieve informatie kan worden weerhouden. Volledigheidshalve bemerkt de Raad dat het begeleidend schrijven – dat om deze reden bezwaarlijk als een aanvullende nota kan worden aangezien – enkel stelt dat “nieuwe documenten” worden toegevoegd die “het verhaal van verzoeker en zijn familie ondersteunen” zonder dat enige verdere concrete duiding wordt gegeven bij de inhoud en de finaliteit van de bijgebrachte stukken.

De Raad besluit dat het verweer van verzoekende partij niet ernstig te noemen is en geen afbreuk doet aan het in de bestreden beslissing gestelde.

2.2.6.1. Waar verwerende partij het niet aannemelijk acht dat men verzoekende partij en haar vrouw omwille van hun politieke activiteiten voor de lokale afdeling van de partij Ons Land en de organisatie Hromadske Aktiv in het stadje Nemyriv op dergelijke extreme wijze zou bedreigen, meent verzoekende partij dat het wel degelijk mogelijk is dat de belangrijkste personen van de partij weinig problemen hadden en dat zij wel problemen hadden. Verzoekende partij volhardt in het feit dat zij en haar vrouw wel degelijk slachtoffers waren van de burgemeester Victor Kachur.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich wederom beperkt tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van verwerende partij en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, maar dit zonder de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Dergelijk verweer biedt geenszins soelaas.

2.2.7. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift een artikel aangaande de politieke vervolging van oppositiepartijen in Oekraïne voegt (bijlage 3), wijst de Raad erop dat dergelijke loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Zij er bovendien op gewezen dat het door verzoekende partij bijgebrachte artikel een neerslag is van maatschappelijke kritiek uitgaande van de Oekraïense oppositie en dat kritiek van de Oekraïense “fractie van het OPPOSITIE BLOK” bezwaarlijk als objectieve informatie kan worden weerhouden.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij en haar vrouw inconsistente verklaringen aflegden over het moment waarop verzoekende partij ingelicht werd over de aanval op haar schoonvader die op 20 april 2017 plaatsvond en de vaststelling dat verzoekende partij evenmin gewag maakte van een ziekenhuisbezoek aan haar schoonvader dit in tegenstelling tot haar vrouw, benadrukt dat zij hiervan kennis nam op 20 april 2017 en dat zij wel degelijk op bezoek ging bij haar schoonvader maar dat hij zich hiervan niet bewust was omdat hij in shocktoestand was, bemerkt de Raad vooreerst dat, waar zij stelt dat zij reeds op 20 april 2017 kennis nam van de aanval op haar schoonvader, het louter herhalen van één versie van haar verklaringen geenszins volstaat om de desbetreffende tegenstrijdigheid in een ander daglicht te stellen. Verder kan haar verklaring in haar verzoekschrift dat zij bij haar schoonvader op bezoek ging in het ziekenhuis maar dat hij zich hiervan niet bewust was omdat hij in shocktoestand was bezwaarlijk worden gerijmd met haar verklaring op het Commissariaat-generaal dat haar schoonvader naar het ziekenhuis was geweest en er slechts een verband kreeg maar niet werd opgenomen (administratief dossier, stuk 4A, notities CGVS, p. 22).

2.2.9. Wat betreft nog de bemerking van verzoekende partij dat het winkeluitstapje van verzoekende partij, haar vrouw en haar schoonouders in juni 2017 “logisch” is aangezien zij toen nog niet beslist hadden om definitief het land te verlaten, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd wordt dat er redelijkerwijze verwacht kan worden dat wanneer zij inderdaad al een reeks ernstige feiten hadden meegemaakt – verzoekende partij en haar schoonvader waren op dat moment reeds fysiek belaagd geweest door handlangers van de burgemeester en verzoekende partij zou reeds meerdere convocaties voor mobilisatie hebben ontvangen, volgens verzoekende partij onderdeel van een complot om haar uit de weg te ruimen – zij zulke plezierreisjes niet zouden maken én vooral niet zouden terugkeren naar de plek waar zij ernstige bedreigingen ondergaan hadden en waar hun leven volgens hun verklaringen in gevaar zou zijn. Dergelijk gedrag is allerm minst verenigbaar met een vrees voor vervolging en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat mogelijke vergissingen in haar verklaringen te wijten kunnen zijn aan de stress die zij had/heeft, bemerkt de Raad dat verzoekende partij de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties tussen de onderlinge verklaringen van verzoekende partij en haar familieleden op het Commissariaat-generaal geenszins kan verklaren door de loutere stelling dat zij stress had. Immers, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, wijst de Raad erop dat dit verzoekende partij niet ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. De uitleg dat zij stress had tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

2.2.11. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat geen rekening gehouden kan worden met de verklaringen van de vrouw van haar schoonbroer gelet op haar geheugen- en psychologische problemen, stelt de Raad vast dat nergens in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekende partij verwezen wordt naar de verklaringen van de vrouw van haar schoonbroer. Deze bemerking is dan ook niet dienstig.

2.2.12. Daar waar verzoekende partij nog verwijst naar de problemen van haar familieleden en dienaangaande verwijst naar het internetartikel d.d. januari 2014 aangaande de politieke vervolging van oppositiepartijen in Oekraïne en een internetartikel inzake de Rechtse Sector, dewelke zij als bijlage voegt bij haar verzoekschrift (bijlagen 3 en 4), wijst de Raad erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arresten nrs. 212 459, 212 460, 212 458 en 212 461 van 19 november 2018 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft aan respectievelijk haar schoonbroer, de vrouw van haar schoonbroer en haar schoonouders en oordeelde dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door hen voorgehouden asielrelaas. Verzoekende partij kan zich dan ook niet op de problemen van haar familieleden beroepen teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

2.2.13. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.14. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Nemyriv (provincie Vinnytsja) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT